22-Giới Giáo Giới Tỳ Kheo Ni Đến Mặt Trời Lặn:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó Phật bảo Trưởng lão Nan-đà: "Thầy nên đi giáo giới Tỳ kheo ni, nên giáo hối Tỳ kheo ni và thuyết pháp cho Tỳ kheo ni, vì sao, vì thầy giáo giới Tỳ kheo ni giống như ta không khác", Trưởng lão im lặng nhận lời, Phật liền bảo các Tỳ kheo: "Các thầy nên sai Nan-đà đi giáo giới Tỳ kheo ni, nếu có Tỳ kheo nào khác giống như thế cũng nên sai đi giáo giới Tỳ kheo ni, nên sai như sau: Khi Tăng nhất tâm hòa hợp, một Tỳ kheo trong Tăng tác bạch yết ma như sau:

Đại-đức Tăng lắng nghe, Tăng nay sai Tỳ kheo Nan-đà đi giáo giới Tỳ kheo ni. Nếu tăng đúng thời đến nghe, Tăng nên chấp thuận, Tăng nay sai Nan-đà đi giáo giới Tỳ kheo ni. Bạch như vậy.

Như thế Bạch-nhị-yết-ma cho đến câu Tăng sai Nan-đà đi giáo giới Tỳ kheo ni xong rồi. Tăng chấp thuận vì im lăng, việc này xin nhớ giữ như vậy.

Sáng hôm sau, Tỳ kheo Nan-đà đắp y mang bát vào thành khất thực, thọ thực xong ở nơi đất trống trải tòa rồi vào phòng thiền tọa. Lúc đó các Tỳ kheo ni nghe biết Nan-đà giáo giới Tỳ kheo ni, những người trước chưa đến nghe đều đến để nghe. Lúc đó năm trăm Tỳ kheo ni rời khỏi tinh xá Vương viên vào trong Kỳ hoàn đến trước phòng của-Nan-đà tằng hắng rồi gõ cửa gọi, Nan-đà ra khỏi phòng đến ngồi trên giường độc tọa, các Tỳ kheo ni đến đảnh lễ rồi ngồi phía trước nghe thuyết pháp, Nan-đà nói pháp chỉ dạy cho họ được lợi hỉ rồi im lặng. Lúc đó các Tỳ kheo ni được thiện pháp vị, vì muốn nghe nữa nên không đứng dậy, Nan-đà suy nghĩ: "Các Tỳ kheo ni này được pháp vị nên muốn nghe nữa", nghĩ rồi liền nói pháp thêm khiến cho họ được lợi hỉ đến khi mặt trời lặn mới bảo các Tỳ kheo ni: "Mặt trời lặn rồi, các cô hãy về đi". Các Tỳ kheo ni đảnh lễ rồi ra về, muốn vào trong thành thì thành đã đóng cửa nên phải ngủ ở bên hào thành, có người ngủ dưới gốc cây, có người ngủ bên giếng, có người ngủ ở chỗ khuất, đến sáng sớm cửa thành vừa mở thì các Tỳ kheo ni vào thành trước hết, người giữ cửa thành liền hỏi từ đâu đến, liền đáp: "Chúng tôi đến trong Kỳ hoàn nghe pháp, mặt trời lặn mới trở về thì cửa thành đã đóng nên không vào thành được", lại hỏi ngủ ở đâu, mỗi người tùy ngủ chỗ nào liền đáp chỗ đó, người giữ cửa thành nói: "Tại sao có pháp này, các Sa-môn Thích tử phá phạm hạnh, cả đêm cùng làm điều xấu, sáng sớm mới trở về giống như giặc được dâm nữ cùng ngủ qua đêm, sáng sớm mới ra về", như thế một người chuyền nói cho hai người... khiến tiếng xấu lan truyền khắp thành Xá-vệ. Có Tỳ kheo thiểu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân

duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Tỳ kheo Nan-đà: "Thầy thật đã làm việc này phải không?" Đáp: "Thật đã làm thưa Thế tôn", Phật liền quở trách: "Tại sao thầy lại không biết thời lượng, thích nói pháp cho đến mặt trời lặn", quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo được Tăng sai, giáo giới cho Tỳ kheo ni đến mặt trời lặn thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo từ trời sáng giáo giới cho Tỳ kheo ni đến mặt trời lặn thì phạm Ba-dật-đề; nếu Tỳ kheo vào trời sáng hoặc trước giờ ngọ, xế trưa, chiều giáo giới cho Tỳ kheo ni đến mặt trời lặn thì phạm Ba-dật-đề. Nếu mặt trời lặn tưởng là mặt trời lặn mà còn giáo giới thì phạm Ba-dật-đề; nếu mặt trời lặn tưởng không phải là mặt trời lặn mà còn giáo giới cũng phạm Ba-dật-đề. Nếu mặt trời chưa lặn tưởng là mặt trời lặn mà còn giáo giới thì phạm Đột-kiết-la; mặt trời chưa lặn khởi nghi mà còn giáo giới cũng phạm Đột-kiết-la; nếu mặt trời chưa lặn tưởng là chưa lặn mà còn giáo giới thì không phạm.